

Manifest 8 de març Dia Internacional de les Dones

Avui, Dia Internacional de les Dones, com cada 8 de març, les dones de tot el món alcem les nostres veus per reivindicar que els nostres drets socials, polítics i econòmics són innegociables. Les dones, des de les nostres diversitats, som més de la meitat de la població mundial i cal que formem part de la presa de decisions en tots els àmbits i estaments. Cal que el nostre dret a la participació social i política sigui una prioritat.

Recordem que en ple segle XXI hi ha països on encara no es reconeix el dret a vot de les dones. Aquí no va ser fins l'any 1931 que es va reconèixer el sufragi femení, amb la lluita aferrissada de dones com Clara Campoamor en l'àmbit de l'Estat, o com Dolors Bargalló, Isolina Viladot, Angelina Colubret o Teresa Gibert que van impulsar a Catalunya la recollida de les 400.000 signatures en suport de l'Estatut de 1932; o de l'Emília Domènech que –des de l'àmbit municipal– va impulsar la primera consulta legal i oficial a tot l'Estat en que van participar les dones de Canet de Mar, el 16 d'abril de 1933. Com elles, tantes dones reconegudes i anònimes han participat en la construcció d'una societat més igualitària en la que les dones siguem ciutadanes de ple dret. Reconeixem els seus sabers i la seva aportació, sense el paper de moltes d'elles ara no seríem on som, dones sovint invisibilitzades per la història en majúscules: Francesca Bonnemaison, Christine de Pisan, Mary Wollstonecraft, Emmeline Pankhurst, però també l'Eva, l'Encarna, la Isabel,

Catalunya compta, a dia d'avui, amb 174 alcaldesses (el 18% dels municipis) i 3.194 regidores (el 34% del total de representants locals), 56 parlamentàries (el 41.5% de la cambra) i 5 conselleres (38% del Govern). Malgrat estar encara lluny de la paritat, veiem com la presència de les dones en la política institucional creix cada legislatura, no només en nombre sinó en termes estratègics, en la capacitat d'ocupar llocs clau. Però l'exercici efectiu del poder polític té costos elevats per a les dones. Darrerament hem viscut airades reaccions masclistes davant de lideratges femenins i feministes. Atacs personals inadmissibles que cal que condemnem de forma col·lectiva, des de tots els altaveus, també avui, també aquí.

Més enllà de les institucions, la riquesa del teixit associatiu català no s'entendria sense la presència de les dones, sobretot en aquells àmbits més vinculats a la vida quotidiana i a la recerca del bé comú. Les associacions de mares i pares, les associacions veïnals, les entitats de cultura popular, les entitats socials, els esplais, els agrupaments, les associacions de persones amb diversitat funcional,... Alhora, les dones han tingut i tenen un paper rellevant en els moviments socials i cívics. Des de posicions de lideratge o des de les bases, les dones, com a subjectes actives, volem apropiari-nos de la realitat i transformar-la.

Avui, 8 de març, recuperem el fil violeta de la nostra història i recordem que van ser les entitats de dones del nostre país les que van posar la igualtat de gènere a l'agenda política. Les primeres polítiques de salut sexual i reproductiva i els primers serveis d'atenció a dones en situació de violència arribaven als ajuntaments democràtics amb l'empenta de les dones organitzades als barris i pobles. La xarxa d'entitats de dones i d'entitats feministes és imprescindible per garantir els nostres drets socials i polítics.

Apostem doncs, des de totes les institucions, des dels agents econòmics i socials, i des de la societat civil per avançar cap a una societat igualitària, en la que homes i dones participem en igualtat de condicions en totes les decisions que ens afecten. Apostem, totes i tots, per posar la vida al centre de les prioritats i repartir-nos els temps i els treballs, per tal que tots i totes puguem participar de la vida pública. Comprometem-nos, doncs, i avancem des de la complicitat cap a la construcció de pobles i ciutats més justos i solidaris.

Març 2016